

[Aksel Larsen.]

strækkelig Tydelighed af Overenskomst-situationens Udvikling og Mæglingforslagenes Behandling i Aar. I Aar har man nemlig gjort det samme fra Forligsmændenes Side. Man har taget alle de forskellige Fags forskellige Forslag, man har stillet 47 forskellige og forskelligartede Mæglingforslag, sendt dem ud til Afstemning, saaledes at hvert Fag fik Lov at stemme over det for vedkommende Fag stillede Mæglingforslag, og derefter talt alle Stemmerne sammen, hvorved de Fag, der havde stemt nej til de for dem stillede Forslag, blev tvunget til alligevel at godkende dem som Følge af, at andre Fag havde stemt ja til de for dem stillede Forslag.

For Arbejdsgiverforeningens Vedkommende viste det sig imidlertid, at Forligsmandslovens Sammenkædningsbestemmelser ingen Rolle spillede. Der var man udmærket vel i Stand til at forkaste et Mæglingforslag, medens noget saadant efterhaanden praktisk talt har vist sig ikke at kunne finde Sted fra Fagforeningernes Side.

Det er nødvendigt at komme med denne Redegørelse, baade for at man kan forstaa, hvordan Landet ligger i Aar, og for at man kan tage i Betragtning, at det er jo ikke Landets neutrale Regering, der kommer og stiller et Forslag om at gøre Mæglingforslaget af i Aar obligatorisk. Det er en Regering, som bæres oppe af det samme Parti, hvis ledende Folk beklæder de øverste Tilidsposter i Fagbevægelsen og i de forløbne Aar har anvendt al deres Kraft, al deres Snuhed og al deres Evne til at bryde Forbundenes Love, til at gennemtvinge Overenskomster, som Arbejderne ved Urafstemning aldrig vilde have godkendt; det er et Parti, der baade som Regering og i hele sin Virksomhed har ført de senere Aars Krisepolitik, hvorefter Priserne er sat i Vejret og Lønningernes Værdi reelt forringet. Det er det samme Parti og den samme Regering, som har Hovedansvaret for de Følger af Krisepolitikken, som vi faar at se, naar vi beskæftiger os med Aktieselskabernes Regnskaber.

Jeg skal af Hensyn til den Tid, der er mig beskaaret, afstaa fra at komme med en Række Eksempler paa de Aarsoverskud og de Dividendeudbetalinger, Offentligheden kender. Jeg vil kun fastslaa den Kends-

gerning, at gennem de sidste 4 Aar har alle betydende Industriselskabers og Pengeinstitutters Aarsregnskaber udvist et stigende Overskud. Dividenderne er gaaet i Vejret, det hele kan aflæses paa Børskursernes Højde, som gennemsnitlig er 40 mere end for 4 Aar siden. Jeg har f. Eks. for mig her liggende en Liste over 16 af vore førende Industriselskaber og Pengeinstitutter, temmelig vilkaarligt valgt, fordi vi maatte henholde os til dem, der havde offentliggjort deres Aarsberetning. Det viser sig, at medens disse 16 Selskaber i 1934 havde et samlet Overskud paa 20 Mill. Kr., har de samme Selskaber for 1935 et Overskud paa 25 Mill. Kr., og den stigende Tendens fortsættes aabenbart.

Under de Omstændigheder turde det vel ikke være uberettiget, naar de paa-gældende Foretagenders Arbejdere forlanger Lønforhøjelse. De forlanger det baade af Hensyn til de stigende Priser paa Livsfornødenheder og af Hensyn til, at Industrien takket være Regeringens Krisepolitik kan notere saa fabelagtige Fortjenester, som Tilfældet er.

Jeg sagde, at Regeringen har Hovedansvaret for dette. Dermed vil jeg udtrykke, at man naturligvis ikke kan give Regeringen Eneansvaret, og det forekommer mig unægtelig paafaldende, at det ærede Medlem Hr. Krag paa Venstres Vegne vilde fralægge sig Ansvaret for den Krisepolitik, som Venstre omtrent i tykt og tyndt har været med til at gennemføre, indtil man for et Aars Tid siden af taktiske Grunde eller af Frygt for Det frie Folkeparti paa visse Punkter sprang fra. Det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem Hr. Krag her siger, at det er Valutacentralens Skyld, og saa fralægger sig Ansvaret for Valutacentralen. For Valutacentralen har Venstre lige saa fuldt Medansvar som Regeringen og som Det konservative Folkeparti. Under alle Omstændigheder er det en Kendsgerning, at den Rigsdag, der nu samler sig sammen til ved en ekstra Lov at fastlægge Lønniveauet her i Landet, igennem 4 Aar har gjort alt, hvad den kunde for at drive Priserne i Vejret og dermed sikre Industriherrerne øget Fortjeneste. Det var maaske ikke uberettiget at forlange, at den samme Rigsdag i Konsekvens af sin hidtidige Politik interesserede sig lidt for at begrænse Drifts-